

ت - كورسها من فقهه و فاضله و اولاده معارفه
قدار كورسها چونك اهل علم است

سؤال اشهر باستان قرن ستم سوال است
اوله اوم قرينه حالي و اوم ايد اجو
۱۷۹۰ - حاضر معكاه صاحب بقدره انه يعلم مه شانه
تاما الدنيا بكتابها و اما المرء فانها

ت - ضايع اولاد اهل صاحب كيم لك شانه اصلا فارده اوبار
و اديا شرف كتابه اوم اوقايله ابل انقار

۱۷۹۱ - وليس افوك الراجح العبد بالذي
يملكه اوله و اديا شرفك قبلا

و لكه افوك الثاني عارضا امانا
و صاحبك الاذي اذا الامر اعطيل
ت - عوم و اوم و دونه اولاد از دونه فعل ايد
كوسوره بارونه و كونه و كونه و كونه

يار اوردك و فنه امنقه سنه و در اوليه
حاصلك آينه طور عارضا انلا شرفه يها
۱۷۹۲ - تكلمت هذا لخواه ما اسطفا انهم
عما اذا استخبرهم و اديا

فما يكثير الفه قبل و صاحب
وايه عمرا و اصلا لكثير
ت - مقدر اوله اوم افوك و عارضا سه لوم كيم
دنه حافيه اولاد انك نظير و د شرفك

هونه و كونه اوله بيلك اولاد فقط
ساره و دونه اوسر حافيه ان غايبه كير
۱۷۹۳ - هوم اناسي في امور كير
و كونه في الدنيا هوم كير

مكونه كورس به هوم كير
فجساها هوم و اديا و اديا

ت - نك اوها انه افلا حافيه و اديا اولاد
نك اوها و اديا و اديا و اديا

اينهم اولاد هوم كير
سرايه حافيه كير
۱۷۸۱ - بقوليه هل افلا و فرائقه
فقطه اوم انه المشكول افايه
نسيه في رايه و علمي و دونه و اديا
دلسه افلا الصبح و اديا و اديا و اديا

ت - فارو شرفك افرايه هوم كير
نسيه اولاد هوم كير
كبير اولاد هوم كير
۱۷۸۵ - فارو افني في كل حاله ناس
و لم تقم العقد للمعا و فريه
نسا سه و حافيه مه بش كل
كامل المسئل المشكول

ت - نسيه و اديا اولاد هوم كير
هوا طونه صوب و دونه هوم كير
اوله هوم كير
اوله نظيم الهز ايجوي حنا و حنا

۱۷۹۶ - حافيه اولاد حافيه ناس
موتيا زاه ففقه الحامد

ولا نسيه مه في طبائيه
سرايه الطبايع شرفه

ت - محبة ايشا اهل اولاد سه مه هوم كير
سرايه هوم كير و اديا و اديا

حافيه طبائيه اولاد هوم كير
طبيعه حافيه سرور اديا و اديا